

OTARTY (12) *part praet pass pf*

otarty (10), **otart** (2).

o *prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.*

sg m N otarty (5), (*praed*) otart (1). ◇ f N otartå (2). ◇ n G otart(e)go (1). ◇ A otarto (1). ◇ pl A subst otart(e) (1). ◇ L otartych (1).

SI stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. *otrzeć*.

1. *Sczyszczony, usunięty; extersus, subtritus Calep (3)* : Subtritus – Delfpodz [*lege*: odespodź] otarti. *Calep* 1022b, 397b.

W *przen [czym] (1)* : Powiedayącz jż grzech jego Ieft/ othart krwią pana śwego A wczem fyę kolwie zadłużył To Pan wlfytko zanił założył Niewinną krwią Oyczu śwemu *RejKup ee2*.

2. *Osuszony przez wycieranie (3)* :

otarty czym (1): Zásię y oney grzełzney niewiäftey/ ktora łtoiąc z tyłu Pánu Chriftofowi/ nogi iego śwymi łzami pokropione/ y wlofy otárte/ całowála *KuczbKat* 420.

Wyrażenie: »otarta łza z oczu« [*szyk 1:1*] (2): iż będzie otárta kázda łza z oczu ich *RejAp* 70, 70.

3. *Znoszony, zużyty, przetarty; tritus Calag; detritus Calep (6)* : bo widziłz iż mało nie łzpetnieyłze [*srebro pozłacane*] bywa kiedy fie ná nim przeliny z otártego pozłocenia vkażą/ niż łámo przez łię białe. *RejZwierz* 148; Abgenützt. Otárty vel, ogłádzony. Tritus. *Calag* 2b; Detritus – Otarti. Deter Vilis, parvus, quasi detritus – Otarty, zły, nিকczemny. *Calep* 314a; Obsoletus – Załtarzałi, wifłzi zzwiczaiu. Obsolete – wotartich a łtarzałich łzatach. *Calep* [717]b.

a. *W funkcji rzeczownika*: »otarto« = *miejsce na skórze pozbawione sierści (1)* : Wilk vżrzał Pła tłułtego/ pytał łkądżeś vtył/ Powiedzyał/ pan mię karmi/ Wilk mu tę rzec chwalił Vżrzał potym otárto/ około ná łzyi/ A to coć łeb ogryzło/ towarzysłzu miły. *RejZwierz* 120.

Synonimy: 1. *oczyściony*; 3. *odarty, starzały, oszarpany*.

Cf [**NIEOTARTY**], **OTRZEĆ**